

त्रिकाण्डशेषः “चान्द्रोऽपि शुक्लपक्षादिः कृष्णा-
दिर्वति च द्विधा” इत्युक्ता देशभेदेन तद्व्यवस्थामाह
“कृष्णपक्षादिकं मासं नाङ्गोक्तुर्वन्ति केचन। येऽपीच्छन्ति
न तेषाञ्च देशे विध्यस्य दक्षिणे” इति विध्यस्य दक्षिणे
कृष्णादिनिषेधाद् उत्तरतोदयोरभ्युदया गम्यते तत्रापि
शुक्लादिर्मुखः कृष्णादिर्गोणः शास्त्रेषु चैवशुक्लप्रतिप-
द्ये च चान्द्रसंवत्सरारम्भोक्तः तदुक्तं दीपिकायां “चान्द्रो
ऽवदोमधुशुक्लप्रतिपदारम्भः” इति न हि ये कृष्णादिं मन्व-
न्ते तेषां वत्सरारम्भोभिद्यते अतः शुक्लादिर्मुखः कृष्णा-
दिना मलमासाश्चक्षुष्यश्च चान्द्रस्य सर्ववर्णत्वभोगेन मास-
त्वपाठः। सावनादीनां व्यवस्थोक्ता हेमाद्रौ ब्रह्मसिद्धान्ते
“यमावास्यापरिच्छिन्नोमासः स्याद्वाचाक्षयस्य तु। संक्रा-
न्तिपूर्वमासीभ्यां तथैव ऋषवैश्ययोः” अतः ब्राह्मणा-
दीनां यत्न कर्मविशेषे वचनान्तरेण “वसन्ते ब्राह्मणोऽ-
ग्निमादधीत” इत्यादिग्रन्थांश्च उक्तस्तत्र दर्शान्त्वमात्रं नि-
यस्यते न तु सर्वकर्मसु दर्शान्तरेणैव उच्चाद्यर्थसौभरेया-
दिनिधननियमवद्विभक्त्याववात् तैवर्षिकानां सर्वकर्मसु
मासविशेषविधेः सावनादीनां श्रुद्धानुलोमादिपरत्वा-
पत्तेरिति गुरुचरणाः। ज्योतिर्गर्गः “सौरमासो विवा-
हादौ यज्ञादौ शयनः स्मृतः। आर्वाद्रके पितृकार्मे
च चान्द्रोमासः प्रशस्यते”। ऋषयश्चन्द्रः “विवाहव्रतयज्ञेषु
सौरं मासम्यचक्षते। पार्श्वे त्वदकाश्यादे चान्द्रमित्यन्या-
वृद्धे” इत्यन्तरे “एकोद्दिष्टविवाहादौ ऋणादौ सौर-
सावनी” ज्योतिर्गर्गः “आयुर्दायविभागश्च प्रायश्चित्तक्रि-
या तथा। सावनेनैव कर्त्तव्या शत्रूणां चाप्युपासना”
विष्णुधर्मं “नक्षत्रसत्वावयवनामि चेन्द्रोर्मासेन कुक्ष्योद्भगणा-
त्कैनेति” ब्राह्मणे “तिथिक्रमे च कृष्णादिं व्रते शुक्लादि
मेव च। विवाहादौ च सौरादिमासं कृत्वे विनिर्दिशेत्”
गौणिकं त्रि० गुणे रूपादौ साधु कथा० ठक्। १ गुणसाधने।
गुणं वेत्ति तत्प्रतिपादकं ग्रन्थमधीते वा उक्था० ठक्।
यस्यन्ता० ठक् वा। २ गुणवेत्तिरि शतद्वयपाठके च
त्रि० गुणैः सत्त्वादिभिः निर्दिष्टः ठक्। सत्त्वादिनिर्दिष्टे
४ पदार्थे स्त्रियां ङीप्। तत्र ह्यभेदेन गतिभेदो
मनुना दर्शितो यथा
“येन यांस्तु गुणेनैषां संसारान् प्रतिपद्यते। तान्
समासेन वक्ष्यामि सर्वस्यास्य यथाक्रमम्। देवत्वं सात्वि-
का यानि मनुष्यत्वञ्च राजसाः। तिर्यक्त्वं तामसा
भिर्यस्यैषा त्रिविधा गतिः। त्रिविधा त्रिविधैषा त

विशेषा गौणिकी गतिः। अधमा मध्यमाऽऽपरा च
कर्कषिद्याविशेषतः। स्यावरा कर्मिकीटाश्च मत्स्याः कर्माः
सकच्छपाः। पशवश्च मृगाश्चैव जवन्त्या तामसी गतिः।
हस्तिनश्च तरङ्गाश्च शूद्रा स्वेच्छाश्च गर्हिताः। सिंहा
व्याघ्रा वराहाश्च मध्यमा तामसी गतिः। चारणाश्च सु-
पर्णाश्च पुरुषाश्चैव दाम्भिकाः। रक्षांसि च पिशाचाश्च
तामसीपूतमा गतिः। भङ्गा मङ्गा नटाश्चैव पुरुषाः शस्त्र-
हन्तयः। द्यूतपानप्रसक्ताश्च जवन्त्या राजसी गतिः।
राजानः क्षत्रियाश्चैव राक्षस्यैव पुरोहिताः। वादयुद्ध-
प्रधानाश्च मध्यमा राजसी गतिः। गन्धर्वा युद्धका
यक्षा विषुधानुचराश्च ये। तथैवाप्सरसः सर्वा राज-
सीपूतमा गतिः। तापसा यतयो विमा ये च वैमानिका-
गणाः। नक्षत्राणि च देव्याश्च प्रथमा सात्विकी गतिः।
यज्वान ऋषयो देवा वेदा ज्योतींषि यत्सराः। पिब-
रश्चैव साध्याश्च द्वितीया सात्विकी गतिः। ब्रह्मा विश्व
सृजोधर्मो महानव्यक्तमेव च। उत्तमां सात्विकीमेवां
मतिमाहुर्मेनीषिणः। एष सर्वैः समुद्दिष्टस्त्रिप्रकारस्य
कर्मणः। त्रिविधस्त्रिविधः कृतस्त्रः संसारः सार्वभौमिकः।
गुणएव अहल्या० स्वार्थे ठक्। ५ गुणशब्दार्थे पु०

गौतम पु० गौतमस्यर्षेर्गौतापत्यम् ऋष्यण्। १ गौतमर्षिगौता-
पत्ये २ भरद्वाजसुनी पु० स च वैवस्वते मन्वन्तरे सप्तर्षि
मध्यवर्ती यथाह हरिवं० ७४० “अतिर्वसिष्ठोभग-
वान् कश्यपश्च महान्वपिः। गौतमश्च भरद्वाजो विश्वा-
मितस्तथैव च। तथैव पुलो भगवान्भीकस्य महात्मनः।
सप्तमो जमदग्निश्च ऋषयः सायना दिवि” शता-
मन्दपिता अहल्यापतिश्च गौतमस्ततोभिन्न एव। तत्-
कथा च” रा० वा० ४८। ४८४० “गौतमस्याश्रमं श्रेष्ठं
पूर्वमासीन्महात्मनः इत्यादौ ४३१
अहल्यापुत्रे शतानन्दे “गौतमश्च शतानन्दः” वीरच०।
गौतमगोत्रस्य शरद्वतोऽपत्ये ४ कृपाचार्ये ५ तस्य भगिन्यां
द्रोणपत्यां कृपां स्त्री ङीप्। “कृपः स्मृतः स वै तस्मात्
गौतमी च कृपी मता। एते शारद्वताः प्रोक्ता एते ते
गौतमाः स्मृताः” हरिवं० २२४०। कृपशब्दे २१८२४०
विद्वतः। “तत आसाद्य तरसा दारुणं गौतमीसुतम्”
(अश्वत्थामानम्) भाग० १। ७। ४७३०। इमावादेर्वीरुते
शाक्यसुनी अमरः। एकतादीनां सुनीनां अपितरि।
“आसन् पूर्वयुगे राजन् ! सनवोभ्रातरस्त्वयः। एकतस्य
द्वितयैव त्रितयादित्यसन्निभाः” इत्य पक्रमे “तेषाञ्च